

Psalm 103

Tekst Biblii Tysiąclecia:

(1) Dawidowy. **Błogosław, duszo moja, Pana**, i całe moje wnętrze – święte imię Jego! (2) Błogosław, duszo moja, Pana, i nie zapominaj o wszystkich jego dobrodziejstwach! (3) On odpuszcza wszystkie twoje winy, On leczy wszystkie two niemoce. (4) On życie twoje wybawia od zguby, On wieńczy cię łaską i zmiłowaniem. (5) on twoje dni nasycza dobrami: odnawia się młodość twoja jak orła. (6) Pan czyni dzieła sprawiedliwie, bierze w opiekę wszystkich uciśnionych. (7) Drogi swoje objawił Mojżeszowi, dzieła swoje synom Izraela. (8) Miłosierny jest Pan i łaskawy, nieskory do gniewu i bardzo łagodny. (9) Nie wie dzie sporu do końca i nie płonie gniewem na wieki. (10) nie postępuje z nami według naszych grzechów ani według win naszych nam nie odplaca. (11) Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak można jest jego łaskawość, dla tych, co się Go boją. (12) Jak jest odległy wschód od zachodu, tak daleko odsuwa od nas nasze występki. (13) Jak się lituje ojciec nad synami, tak Pan się lituje nad tymi, co się Go boją. (14) Wie On, z czego jesteśmy stworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem. (15) Dni człowieka są jak trawa: kwitnie jak kwiat na polu: (16) ledwie muśnie go wiatr, a już go nie ma, i miejsce, gdzie był, już go nie poznaje. (17) A łaskawość Pańska na wieki wobec Jego czcicieli, a Jego sprawiedliwość nad synami synów, (18) nad tymi, którzy strzegą Jego przymierza i pamiętają, by pełnić Jego przykazania. (19) Pan w niebie tron swój ustawił, a swoim panowaniem obejmuje wszechświat. (20) Błogosławcie Pana, wszyscy Jego aniołowie, pełni mocy bohaterowie, wykonujący Jego rozkazy, <by słuchać głosu jego słowa>. (21) Błogosławcie Pana, wszystkie Jego zastępy, służący Jego, pełniący Jego wolę! (22) Błogosławcie Pana, wszystkie Jego dzieła, na każdym miejscu jego panowania: **błogosław, duszo moja, Pana!**

Tekst Edycji św. Pawła: Ojcowska dobroć Boga

(1) Dawidowy. **Uwielbiaj, duszo moja, PANA**, i całe moje wnętrze – Jego święte imię. (2) Uwielbiaj, duszo moja PANA, nie zapominaj o tym, co dobrego ci uczynił. (3) On przebacza wszystkie twoje winy, leczy wszystkie two słabości. (4) On ocala od zguby two życie, wieńczy Cię łaską i miłosierdziem. (5) On syci dobrami two siły, two młodość odnowi się jak u orła. (6) PAN dokonuje czynów sprawiedliwych, skrzywdzonych bierze w obronę. (7) Mojżeszowi dał poznać swe drogi, Izraelitom swoje zamiary. (8) Miłosierny jest PAN i litościwy, cierpliwy i pełen łaskawości. (9) Nie będzie się gniewał bez końca, ani nie będzie oburzony na wieki. (10) Nie postępuje z nami według grzechów naszych, nie odplaca nam według naszych nieprawości. (11) Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak wielka jest Jego łaska dla bogobojnych.

(12) Jak daleko jest wschód od zachodu, tak oddalił od nas nasze grzechy. (13) Jak ojciec lituje się nad dziećmi, tak PAN lituje się nad swymi czcicielami. (14) Wie dobrze, z czego zostaliśmy stworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem. (15) Dni człowieka są jak trawa, przekwita jak kwiat na polu. (16) Gdy zamiera w nim oddech – przemija i wszelki ślad po nim ginie. (17) Lecz łaska PANA przez wszystkie wieki nad Jego czcicielami, a sprawiedliwość Jego nad ich potomstwem, (18) nad tymi, co zachowują Jego przymierze i przestrzegają Jego przykazań. (19) PAN ustanowił swój tron w niebie, a Jego królowanie rozciąga się nad wszystkim. (20) Uwielbiajcie PANA, wszyscy Jego aniołowie, mocarze pełniący Jego nakazy, posłuszni Jego słowom. (21) Uwielbiajcie PANA, wszystkie zastępy Jego, słudzy, pełniący Jego wolę. (22) Uwielbiajcie PANA wszystkie Jego dzieła w każdym miejscu Jego panowania. **Uwielbiaj, duszo moja, PANA.**

Komentarz:

Dwuczęściowy hymn dziękczynny (ww.3-10.11-19), uznawany za jedną z pereł Psalterza. Ramami utworu jest zachęta do uwielbienia Boga przez samego psalmistę, jak i mieszkańców nieba wraz z całym stworzeniem (ww.1-2.20-22). Bóg jest święty i jest absolutnym władcą. Do tych wystarczających racji, by uwielbiać Boga, psalmista dodaje jeszcze dzieło stworzenia i zbawienia człowieka. Doświadczenie miłosierdzia Bożego, objawionego psalmiście w łasce przebaczenia grzechów i uzdrowienia, skłania go do spontanicznego dziękczynienia. Człowiek pomimo swe śmiertelnej natury i kruchości (ww.14-16) jest pociągany drogą przymierza ku wiecznemu zjednoczeniu z Bogiem (ww. 7,17n). Chociaż jest świadom swej grzeszności, stale doświadcza łaski Pana. Wspólnota NT znajduje więc w tym psalmie cenne źródło duchowej odnowy. Jezus objawia Boga jako ojca wszystkich ludzi (w.13; zob. np. Mt 6,9.18.31n).

Psalterz Dawida - Jan Kochanowski

Błogosław', duszo moja, Panu swojemu,
Błogosław' imieniowi Jego świętemu!
Błogosław', duszo, Panu; Jego obfite
Dary niech zawsze będą w sercu twym ryte!

Który odpuszcza wszystkie twe nieprawości
I zabiega chorobom i twej krewkości,
Żywot śmierci łakomej twój odejmuje
A ciebie miłosierdziem swym koronuje,

Który cię wszelakich dóbr hojnie nabawia
I twoje młodość jako orlę odnawia,
Obrońca nieomylny źle obwinionych
I sędzia sprawiedliwy wszech ukrzywdzonych.

Ten opowiedział drogi swe Mojżeszowi
I wolą swą ukazał Izraelowi,
Pan wielce miłosierny, Pan dobrotliwy,
Na gniew nieprędko, bardziej do łaski chciwy.

Nie umie, nie zwykł się On wiecznie frasować
Ani do końca swojej srogości chować;
Nie wedle spraw przeciwko nam postępuje
Ani się z nami wedle zasług rachuje.

Której nad ziemią niebo jest wysokości,
Takiej On ku sługom jest swoim litości;
Jako wschód od zachodu daleko pała,
Tak On od nas daleko grzech nasz oddala.

Jako łaskawy ojciec synów lituje,
Tak równie swoich wiernych sług Pan żałuje;
Czynu bowiem naszego samże świadomy
I pomni, żechmy ziemia i cień znikomy.

Trawie podobien człowiek, którą ostrymi
Leda w dzień kosa przytnie zębami swymi;
Podobien kwiatu, który gdy się rozwinął
Nalepiej, dusznym wiatrem zmorzony zginął.

Pańska łaska jest wieczna i nieprzebrana,
Wiernym, cnotliwym ludziom nagotowana;
Tej uczestniki będą i prawnukowie
Tych, którzy w Jego będą kochać się słowie.

Pan na ognistym niebie dwór swój wysoki
Zasadził, skąd panuje na świat szeroki.
Chwalcie, o aniołowie, mężni, chwalcie Go,
Którzy słowne nosicie poselstwa Jego.

Wszystki niebieskie wojska i sług zebranie,
U których Jego ważne jest rozkazanie,
Wszystko po wszystkich kąciech królestwa Jego
Stworzenie i ty, duszo, chwal Pana tego!

Modlitwa Psalmem 103¹:

Błogosław Umiłowanego, o duszo moja,
i wszystko, co jest we mnie,
Błogosław Jego święte Imię!
Błogosław Umiłowanego, o duszo moja,
i pamiętaj, jak dobra jest Miłość.

Ty przebaczasz nam upór,
Ty leczysz nasze choroby,
ratujesz nas od sideł strachu,
koronujesz nas niezłomną
miłością i miłosierdziem.
Ty zaspokajasz każdą naszą potrzebę,
odnawiasz naszego ducha,
czyniąc go podobnym do orła.
Przez Ciebie przychodzą pokój i sprawiedliwość
dla wszystkich uciśnionych.
Ty ukazujesz ścieżkę prawdy
i prowadzisz nas jej drogą.
Jesteś miłosierny i łaskawy,
uśmierzając nasz gniew swoją
cierpliwą miłością.
Kochasz bardziej,
niż oczekujemy i wyobrażamy to sobie.
Naprawdę należymy do Ciebie.
Ty nas rozumiesz, nie odpłacasz nam
za naszą ignorancję i błędy.
Jak wysoko niebiosa wznoszą się nad ziemią,
tak wielka jest Twoja miłosna odpowiedź
wobec pokornych.
Twoja wytrwała moc podtrzymuje tych,
którzy stawiają czoła wewnętrznej ciemności.
Jak rodzice troszczą się o swoje dzieci,
tak Ty ochraniasz wszystkich,
którzy z wiarą wznoszą ręce.
Nasze drogi są Ci znane
i na nasze słabości patrzysz ze współczuciem.

¹ Nan C. Merrill – Modlitwa psalmami, Wyd. Salwator, Kraków

Dni człowieka są jak trawa,
rozkwita jak kwiat polny,
kiedy wiatr go dotknie – już go nie ma
i wszelki ślad po nim ginie.

Miłość Umiłowanego
wierna po wieki wieków
dla przebudzonych.
Sprawiedliwość dla wszystkich pokoleń.
Które pamiętają o Twojej obietnicy,
podążając za twoim głosem.
Dom Umiłowanego jest w naszych sercach –
odkryliśmy to w ciszy.

Błogosławcie Umiłowanego, aniołowie!
Pełni wiary ci, którzy słuchają Słowa,
idąc za głosem Miłości!
Błogosławcie Umiłowanego, wszystkie ludy,
które oddajecie się w ręce Miłości!
Chwalcie Umiłowanego,
wychwalaj Go, całe Stworzenie!
Chwal Umiłowanego, o duszo moja!

Jego święte Imię • Ps 103 (102),1b–2.3–4.6–7.8 i 11

„On twoje życie ratuje od zguby”. Psalm 103 opisuje doświadczenie człowieka, czy też wspólnoty, którym Bóg przychodzi z pomocą.

PSALM 103 • AUTOR: anonimowy lewita • **CZAS POWSTANIA:** po wygnaniu, po 538 r. przed Chr.

HYMNY NA CZEŚĆ BOGA • Wśród stu pięćdziesięciu psalmów około trzydziestu to hymny (hebr. **tehillah**). Są do siebie podobne: zaczynają się od zaproszenia do wielbienia Pana, po czym wymieniają przyczyny tegoż uwielbienia: działanie Boga w stworzeniu i historii. Hymny skupiają się na różnych godnych uwielbienia cechach i czynach Stwórcy • Tego typu utwory były recytowane w liturgii świątynnej, często podczas wielkich świąt. Niektórzy egzegeci umieszczają Psalm 103 w kontekście radosnego Święta Namiotów.

PSALM DAWIDOWY • Psalm 103 należy do zbioru psalmów Dawidowych, które tradycja żydowska przypisywała wielkiemu królowi Izraela z XI–X w. przed Chr. Modlitwa związana z odpuszczeniem grzechów i Bożym zmiłowaniem pozwala jednak ulokować psalm bliżej czasów Ezdrasza i Nehemiasza.

NA CZEŚĆ MIŁOSIERNEGO • Usłyszemy pierwszą część Psalmu 103. Wspólnota uwielbiała w psalmie Boga, którego miłosierdzie ocala od śmierci i zapewnia nieustanne błogosławieństwo w niepewnych czasach naznaczonych wojnami i wrogością sąsiadów • Psalm koresponduje z treścią Liturgii Słowa: tak jak w pierwszym czytaniu widzimy Boga, który mimo niewierności i grzechu człowieka ponownie zawiera z nim przymierze.

NAJWAŻNIEJSZE CYTATY

- **On twoje życie ratuje od zguby**
- **Leczy wszystkie choroby**
- **Obdarza cię łaską i zmiłowaniem**